

Lovforslag nr. L 150. Fremsat den 3. april 1984 af Rahbæk Møller (SF), Alice Faber (SF), Jes Lunde (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om valutaforhold m.v.

§ 1

I lov om valutaforhold m.v., jfr. lov nr. 372 af 23. december 1964, som ændret senest ved lov nr. 247 af 9. juni 1967, foretages følgende ændring:

§ 7, *stk. 1*, affattes således:

»Industriministeren kan efter forhandling med Danmarks Nationalbank og efter samråd med finansministeren, ministeren for skatter og afgifter, udenrigsministeren, landbrugsministeren, fiskeriministeren og den

kongelige bankkommissær samt med tilslutning fra det i § 13 nævnte udvalg give forskrifter med hensyn til køb og salg af eller andre dispositioner over fremmed valuta, betalinger til eller fra udlandet eller for udenlandsk regning, betalingsfrister og andre betalingsvilkår samt ind- og udførsel af penge, veksler, checks og værdipapirer, herunder kuponer o.lign.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er foranlediget af affæren om industriministerens bekendtgørelse vedrørende valutaindlændinges tilladelse til at købe udenlandske aktier m.v. Ud over at denne tilladelse har en række skadevirkninger, er omstændighederne omkring dens tilblivelse yderst betænkelige.

Statsministeren har oplyst, at bekendtgørelsen forud for udstedelsen er blevet forhandlet med Nationalbanken samt med statsministeren, finansministeren og økonomiministeren.

Valutaloven forreskriver imidlertid, at industriministeren – ud over at forhandle med Nationalbanken – skal træffe sin beslutning i samråd med finansministeren, udenrigsministeren, landbrugsministeren, fiskeriministeren og den kongelige bankkommissær (økonomiministeren). Det følger af statsministerens redegørelse, at flere af de nævnte ministre ikke har været orienteret.

Ministeren for skatter og afgifter er ikke nævnt i denne liste. Det har den naturlige forklaring, at i 1964, da loven blev vedtaget, var finansministeriet endnu ikke opdelt i et budgetministerium og et skatte- og afgiftsministerium. Det burde atter være selvindlysende, at når et ministerium, der er omfattet af en lovbestemmelse, deles i to, så gælder lovens tekst for begge de nye ministerier, medmindre den konkrete sag indlysende er det ene ministeri-

um uvedkommende. I det foreliggende tilfælde er ministeriet for skatter og afgifter det ministerium, hvis sagsområde mest direkte berøres af bekendtgørelsen, idet den dels medfører en udhuling af realrenteafgiften, dels vanskeliggør den skattemæssige kontrol med kursstigninger på aktier.

I valutalovens § 13 bestemmes det, at folketinget vælger et valutaudvalg, som skal orienteres, når mere betydende foranstaltninger gennemføres i henhold til valutaloven. Valutaudvalget har da også på et tidspunkt fået en skriftlig orientering. Erfaringen viser imidlertid, at denne bestemmelse er helt utilstrækkelig til at sikre den parlamentariske kontrol. Det foreslås derfor, at bekendtgørelser vedrørende betalingsforhold m.v. over for udlandet gøres betinget af tilslutning fra valutaudvalget. En sådan bestemmelse findes allerede i lovens § 3, når det drejer sig om at overføre varer til bunden liste.

Bemærkninger til lovforslagets § 1

Det præciseres, at ministeren for skatter og afgifter også skal tages i samråd, når industriministeren udøver sine beføjelser i henhold til valutalovens §§ 7 og 8.

Endvidere foreslås det, at foranstaltninger i henhold til §§ 7 og 8 kun kan ske med tilslutning fra valutaudvalget.

Bilag

*Dette bilag indeholder den gældende formulering af den bestemmelse,
der berøres af lovforslaget*

Tredje kapitel

Om betalingsforhold m.v. over for udlandet

§ 7. Handelsministeren kan efter forhandlinger med Danmarks Nationalbank og efter samråd med finansministeren, udenrigsministeren, landbrugsministeren, fiskeriministeren og den kongelige bankkommissær give for-

skrifter med hensyn til køb og salg af eller andre dispositioner over fremmed valuta, betalinger til eller fra udlandet eller for udenlandsk regning, betalingsfrister og andre betalingsvilkår samt ind- og udførsel af penge, veksler, checks og værdipapirer, herunder kuponer o.lign.

Stk. 2. ...